

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לילה לבן בלייקווד

הרב ניסן מנגל

הייטס: "לא הייתי כאן בראש השנה, ולא הייתי כאן ביום כיפור; עכשיו שהגעתי להיות עם הרבי בסוכות - אני נשלח ללייקווד?"

"אתה מתווכח עם הרבי?" שאל הרב חדקוב. "הרבי אמר שעליך ללכת!"

הרב חדקוב הורה לי לקחת איתי את ארבעת המינים; השהייה שם תארך כמה ימים, וכמובן שאצטרך לקיים את מצוות נטילת לולב בכל יום מימות חג הסוכות. בנוסף, הוא אמר לי לקחת עמי "הושענות" - צרור ענפי ערבה שבהם משתמשים בתפילות הנאמרות בהושענא רבה, היום השביעי של חג הסוכות.

הופתעתי מהוראה זו, ושאלתי, "האם פירושו של דבר שעלי להישאר שם עד אז, במשך כל ימי חול המועד סוכות?"

"כן, כך אמר הרבי", השיב הרב חדקוב. "עליך לקחת עמך הושענות למקרה שתתקשה להשיגן בלייקווד".

הנוהג בלייקווד היה שבכל ערב היו ראש הישיבה, הרב אהרן קוטלר, ובנו ר' שניאור, עורכים בסוכתם "שמחת בית השואבה". התלמידים הצעירים יותר נסעו לביתם לחג, כך שרק אברכי הכולל, שרובם היו נשואים, השתתפו בחגיגה זו. הרב קוטלר אמנם התנגד לדרך החסידות, אך הוא התייחס אליי בצורה לבבית וידידותית, והיו לי כמה הזדמנויות לשוחח עמו בנושאים תורניים שונים.

הרב אהרן קוטלר ור' שניאור היו שוהים בסוכה כשעה, ואחר כך יוצאים. לאחר מכן, הייתי מתוועד עם אברכי הכולל במשך שעות ארוכות אל תוך הלילה, משוחח בדברי חסידות ומספר סיפורים. כך היה בכל לילות חול המועד סוכות, עד ליל הושענא רבה.

כשהגיע ליל הושענא רבה כבר הייתי ממש עייף. מאחר שערכנו את ההתוועדויות הליליות, בקושי היה לי זמן לנוח במהלך אותם ימים. מנהגנו בליל הושענא רבה הוא לקרוא

בצעירותי, למדתי בישיבת חב"ד במונטריאול, קנדה, אך לקראת חלק מהחגים הייתי מגיע לניו יורק, לחצר הרבי. פעם, בשנות תש"י (1950) המאוחרות, הגעתי לניו יורק ביום הראשון של חול המועד סוכות. כרגיל באותן שנים, ערך הרבי באותו לילה התוועדות גדולה בסוכה לרגל "שמחת בית השואבה". אלפי אנשים היו מגיעים לאירוע הזה, ואני ביניהם. למחרת נקראתי על ידי מזכירו של הרבי, הרב חדקוב.

"הרבי ראה אותך אתמול בערב בהתוועדות", אמר לי הרב חדקוב במשרדו, "והוא שאל אותי: 'מה ניסן מנגל עושה כאן בקראון הייטס? הוא אמור להיות בלייקווד!'"

"מה זאת אומרת?" תהיתי בקול. העיר לייקווד, בניו ג'רזי, הייתה מעוז הציבור הליטאי בארצות הברית, ובה שכנה הישיבה המפורסמת "בית מדרש גבוה". הרבי שלח אותי לשם כמה פעמים בעבר כדי ללמוד חסידות עם תלמידים, אנשי צוות ואברכי הכולל שם.

אולם הפעם, ניסיתי לטעון שמגיע לי להישאר בקראון

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

את ספר דברים וכן את כל ספר התהלים, ותקוותי הייתה לסיימם במהירות ולפרוש למנוחה.

בסביבות השעה אחת לפנות בוקר, נותרו בבית המדרש רק הרבנים קוטלר, כמה מאברכי הכולל ואני. כולם למדו ואני כמעט סיימתי את ספר התהלים. לפתע, נכנס מישהו לבית המדרש, הסתכל סביב, וכאשר הבחין בי, ניגש אליי.

"שלום עליכם", בירך אותי האיש. "האם אתה חב"דניק?"

"כן", השבתי.

"האם אוכל לבקש ממך טובה?"

"כמובן".

"האם תוכל לבוא לדירה שלי? אני רוצה לשוחח איתך על נושא מסוים".

הסכמתי לבוא איתו לדירתו, שם הציג את עצמו כחבר הכולל. "לא יכולתי לעשות זאת בנוכחות הרב קוטלר - הוא התבטא פעם בצורה לא כל כך חיובית ביחס לספר התניא - אבל הייתי רוצה ללמוד איתך פרק תניא".

הייתי מאוד ישנוני, אבל הרבי הרי שלח אותי לליקווד, והאיש מבקש ללמוד קצת תניא; כיצד יכולתי לסרב? למדתי איתו פרק תניא. לא עשיתי זאת בחופזה; עברתי ביסודיות על כל הפרק, והסברתי כל דבר. זה לקח לפחות ארבעים וחמש דקות.

כשסיימנו, הייתה לו בקשה נוספת: "האם אוכל לבקש ממך טובה גדולה עוד יותר? אני רואה שאתה עייף, אבל בבקשה ממך, למד עמי עוד פרק".

הייתי חייב להסכים, תוך שאני אומר לעצמי: נשלחתי לכאן על ידי הרבי, ולכן אני נדרש לעשות ויתורים. לאט, לאט, תוך שאני מסביר כל מילה וכל ביטוי, למדנו פרק תניא שני. זה לקח עוד ארבעים וחמש דקות.

"האם אוכל לבקש ממך טובה אפילו עוד יותר גדולה?", ביקש האיש שוב.

חשתי כיצד עפעפיי נסגרים, אבל עשיתי מאמצי על כדי ללמוד עמו פרק שלישי. לבסוף הוא הסביר את עצמו. "הרשה לי לספר לך למה רציתי ללמוד תניא", פתח ואמר.

"אני בשנות השלושים המוקדמות לחיי. במשך תקופה ארוכה מאוד רציתי להתחתן, אך נראה היה ששום דבר לא מתקדם. הלכתי לבקש את ברכתם של כמה מגדולי הרבנים בארצות הברית ובישראל, אך עדיין לא הצלחתי למצוא בת זוג.

"אף שאני תלמיד מובהק של הרב קוטלר, ואני יודע שבהרבה נושאים הוא לא רואה עין בעין עם הרבי, לא הייתה לי ברירה. החלטתי ללכת לרבי לבקש ברכה שאזכה למצוא את זיווגי.

"למד פרק תניא בכל יום, ובקרוב תהיה חתן' - אמר לי הרבי. ובכן, זה היה לפני כמה חודשים, ומאז הקפדתי ללמוד פרק תניא בכל יום.

"הערב", סיים את סיפורו, "בליל הושענא רבה, באתי בקשרי שידוכין. ברכת הרבי התקיימה. מתוך הכרת תודה, רציתי ללמוד היום שלושה פרקים במקום אחד".

אחר כך הוא שאל מתי אני מתכוונן לשוב לניו יורק. אמרתי לו שבכוונתי לתפוס אוטובוס למחרת בצהריים, כך שאגיע לניו יורק לפני כניסת החג.

כששמע זאת, הוא שאל האם יוכל למסור לי מכתב עבור הרבי. הוא התיישב לכתוב מכתב ארוך בו הודיע לרבי על בואו בקשרי שידוכין. מיד עם שובי לקראון הייטס, סרתי למזכירות הרבי כדי למסור את המכתב.

למחרת שמחת תורה נכנסתי ליחידות עם הרבי, כהרגלי מדי שנה.

פתחתי את דלת חדרו של הרבי, וראיתי את פניו קורנות משמחה ברגע שדרכתני על מפתן החדר.

"הוא לא פחד לגלות לך שהוא לומד תניא?", שאל הרבי. דיווחתי לו על כל הסיפור, על פחדו של האיש, וכיצד למדנו את שלושת הפרקים בדירתו; ורק אחרי כל זה החלה היחידות שלי עם הרבי.

הרב ניסן מנגל הוא סופר ומרצה המשמש כרב בית הכנסת "כתב סופר" בברוקלין. הוא רואיין בחודש כסלו ובחודש אדר תשע"ב (2011 ו-2012 בהתאמה).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה

הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויזכר שיהיו מינסקי

השבוע לפני:

< תרצ"ד (1934) — במכתב לחתנו, הרבי, מודיעו אדמו"ר הריי"צ, שסבל מבריאות לקויה, על כוונתו לצאת מאוטבוצק, פולין, כדי לשהות במרחצאות המרפא במרינבד, צ'כוסלובקיה, ומזמינו להצטרף אליו. הרבי אכן נסע מפריז למרינבד ושהה לצד חותנו לאורך מרבית השנה הבאה. את הדברים ששמע מפי אדמו"ר הריי"צ לאורך תקופה זו תיעד הרבי ברשימותיו.¹ י"ט בתמוז

< תשט"ו (1955) — בכמכתב לשד"ר הרב יוסף ויינברג, שהרבה לבקר בקהילות יהודיות מרוחקות ולגייס כספים עבור ישיבת תומכי תמימים, מעוררו הרבי, "שכדאי לחפש ספרים בלתי מצויים או גם כתבי יד המתגלגלים אצל יורשים, או גם בבתי כנסיות, כאבן שאין לו הופכים, ולשלחם לכאן" - לספריית חב"ד המרכזית. בתמורה, מציע הרבי לשלוח ספרים חדשים ושימושיים בהוצאת קה"ת החב"דית, "שבזה גם תועלת נוספת שיהיו דברי חסידות, על כל פנים סידור, מחזור וכיוצא בזה, בבית הכנסת פלוני או אצל איש פלוני".²

כ"ב בתמוז

1 אגרות קודש אדמו"ר הריי"צ, חלק ט"ו, עמ' קצד
2 אגרות קודש יא, עמ' ער